

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΝΤΡΕΠΕΤΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

Ο αυτοκράτορας της Γαλλίας Ναπολέων 3ος είχε έναν νόθο αδελφό τον δούκα ντε Μορνύ. Η μητέρα του Ναπολέοντος 3ου βασιλισσα Ορτανσία, μετά τον θάνατο του συζύγου της συνεδέθη με τον κόμητα ντε Φλαζίν, θετόν γιού του Ταλεφρανδου. Απ' τις σχέσεις τους έκλεινε γεννήθηκε ο δούξ ντε Μορνύ, ο οποίος όχι μόνον δεν ντρέπεται για την ακανόνιστη γέννησή του, αλλά τούναντίον καυχόταν γι' αυτήν. Ο Ναπολέων 3ος από μικρός άνομη άγαπούσε υπερβολικά τον φυσικό έκλεινο αδελφό του, ο οποίος επίσης του άγατάθηκε την αγάπη σε σημείο ώστε έλαβε ένεργό μέρος στο πραξικόπημα του 1852, που ανέβασε τον Ναπολέοντα 3ον στον θρόνο της Γαλλίας.

Είς ανάλλαγμα της έκδηλουσέως του έκλεινης και εις έκδηλοση της αγάπης του προς αυτόν ο Ναπολέων είχε διορίσει τον δούκα ύπουργό και μυστικοσυμβούλο του.

Ο αυτοκράτορ καράρωνε τον αδελφό του για την ανδρεία του, την λεπτοσύνη του, τους άρχοντικούς τρόπους του, αλλά δεν μπορούσε να του συγχωρήση την μανία που είχε να έπωφελείται κάθε ευκαιρία για να άναφρη τήν... ακανόνιστη καταγωγή του!

Αίον καιρό μετά τον γάμο του ο Ναπολέων έμαθε ότι ο δούξ ντε Μορνύ είχε κρημασμένη στην πιο περιβλεπτή θέσει στην μεγάλη αίθουσα του μεγάρου του, μία μεγάλη προσωπογραφία της βασιλίσσης Ορτανσίας, της μητέρας των. Αυτό δυσπρήστισσε πολύ τον αυτοκράτορα που ήθελε να γίνεται όσο το δυνατόν λιγώτερος λόγος για την ένοχη έκείνη σχέση της μητέρας του με τον κόμητα Φλαζίν. Άνάθεμα λοιπόν στην αυτοκράτειρα Εύγενία να καλέση τον αδελφό της και να του πη, με τρόπο, να ξεκρεμάση την προσωπογραφία της βασιλίσσης Ορτανσίας απ' το σαλόνι του.

Η Ευγενία έκάλεσε τον δούκα και του διεβίβασε την αυτοκρατορική αδελφική παρτίκλα.

Όσο λιγώτερο θυμίζεσε στον αυτοκράτορα τον αδελφικό σας δεσμό, του έπλε, τόσο περισσότερο έκλεινος θα σάς αγαπάει και θα σάς φέρεται σάν αδελφός.

Ο δούξ ντε Μορνύ όταν άκουσε την παρτίκλα του αδελφού του χαμογέλασε το συνειδητό του σαρκαστικό χαμόγελο και είπε:

— Δέν έχω καμιά άντίρρηση να ίκανοποιήσω την έπιθυμία του αυτοκράτορος... αδελφού μου. Δέν μπορώ όμως να κατλάβω γιατί στενοχωρείται με την άνάμνηση του αδελφικού μας δεσμού. Έκεινος έχει έναν λόγο να στενοχωρείται ενώ έγω έχω δύο. Έκείνος ντρέπεται για την διαγωγή της μητέρας του, ενώ έγω ντρέπομαι και για την διαγωγή της μητέρας μου και για την καταγωγή μου. Άφορ λοιπόν έγω δέν στενοχωρούμαι γιατί στενοχωρείται έκείνος.

ΕΝΑΣ ΟΛΙΓΑΡΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Όταν η αυτοκράτειρα Αικατερίνη της Ρωσίας έπεχείρησε το περίφημο ανά την Νότιο Ρωσία ταξείδι της, ρώτησε μία μέρα τον στρατηγό Σουβόροφ με τι μπορεί να τον εύχραστήσει για την καλή καίταστα του στρατού, τον όποιον του είχε εμπιστευθή. Και ο Σουβόροφ της άπάντησε:

— Το μόνο που έχω να ζητήσω απ' την Αυτοκράτειρα, είναι να πληρώσει μερικά ένεικα τα όποια χρωστώ στη σπιτινοικοκυρά μου !..

φρ ίνει κανείς και πίνω :

— Άνερίτες, του έπλα και γονάτια κάτω. Άλλος τρόπος δέν υπάρχει κ' αυτό είναι το καλύτερο στη θέσι που βρισκόμασε.

Ο καθηγητής δέν έδιστασε. Πάτησε άπάνω στον όμο μου, γατζώθηκε στον τοίχο, κύταξε έξω και ξαναπήδησε μέσα τραυλίζοντας:

— Θεέ μου ! Το άνοιγμα είναι πραγματικώς προς το ποτάμι. Μία βάρκα με τρεις κακογούς άσφαλώς πλέει προς τα έδω ! Έχουν μέσα κεί σάν πτόμα διλωμένο σ' ένα λευκό σεντόνι ! Τι συμβαίνει. Τι σχέση έχουν αυτοί με τον Στήβεν ; Μας περιβάλλουν φρικτά μυστήρια ! Μία φρενιά είναι άνομητη στην άντικρυνή όψη του ποταμού κ' έτσι μπόρεσα να τους δω. Πρέκει να σταθούμε έδω και να τους παρακολούθησουμε όσο μπορούμε...

(Άκολουθεί)

ΑΠΟ ΤΙΣ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΕΣ ΕΡΗΜΙΕΣ ΤΗΣ ΣΙΒΗΡΙΑΣ

Η ΑΓΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΙΤΙΣΤΕΣ ΦΥΛΕΣ

Τογγούζοι, Σαμοίδια, Σιρογγέσι, Οσιτάκιοι. Τό βάπτισμα κατά χιλιάδες στέν ποταμό Γοχουλούμ. Η θυσία στο δάκελο. Όπου τα έξανα δέρονται άγριας. Οι πνεοί τεύ δικετο, άπόδειξη... άπιστίας. Οι άσχημότεροι άνθρωποι του κόσμου. Το μοιρολόι γύρω από νεκρό της σκοτωμένης αρκούδας κλπ. κλπ.

Στα ένδοτέρα της Σιβηρίας ζουν ένα πλήθος ταταρικές φυλές, σε κατάσταση έντελως πρωτόγονη. Οι άνθρωποι αυτοί άγονται από το έπίσημο Ρωσικό κράτος, μόλις τελευταία άρχισουν να άνοιγουν τα μάτια τους σε κάποιο φως πολιτισμού.

Μέχρι πρό έλάχιστων άκμή έτών οι περισσότεροι απ' αυτούς ήταν είδωλολάτρες, λατρεύοντες διάφορα έξανα. Επί Τσαρικό καθέστωτος είχαν όργανισμο ύπερ αυτών διάφορες άποστολές άποτελούμενες από έναν έπισκοπο, μερικούς παπάδες και άνάλογοι τμήμα στρατού. Όταν ή άποστολή έφτανε στις χώρες αυτές ο έπίσκοπος καλούσε τους κατοίκους να προσέλθουν για να βαπτισθούν ! Ω ; καλυμβήθρα άχρησίμευο ο ποταμός Τοχουλούμ. Βετούσαν αντών 2 - 3 χιλιάδες ψυχές, έδωαν σε όλους μαζί ένα όνομα, τους κρημούσαν κατοίκιν στο λαϊμό από ένα μικρό ξύλινο σταυρό, τους μάθαιναν όλίγα έντελως στοιχειώδη πράγματα από τη Χριστιανική Θρησκεία και τους άφηναν στην ήσυχία τους...

Μία άλλη όμος φυλή πλανούσιν κυνηγών, διαβούσα κ' αυτή στις χιονοσκεπασμένες στέπες της Σιβηρίας, οι Τογγούζοι δέν έχουν άκομη ύπασοσηθή από το χριστιανισμό. Αυτοί έξακολουθούν να λατρεύουν και σήμερα τα είδωλα. Οι Τογγούζοι είναι όλοι τους τρομερά φτωχοί και τρέφονται μονάχη με κυνήγια. Το πρώο πρην να ξεκινήσουν για το κυνήγι προσευχονται στα έξανα από τα όποια δέ ζητούν τίποτε άλλο παρά μόνον να έχουν άφθονα κυνήγια. Το πρώτο ζώο που θα σκοτώσουν το προσέβουν θυσιά στο... διάβολο! Άν γυριστούν με άφθονο κυνήγι εύχραστού τα είδωλα και τα βάρουν με αίμα. Άν όμως δέ χυπηθούν τίποτα, όλλοίμονο στα... έξανα. Τα δέρονουν άλύπητα και καμμά φρά τα... πνίγουν στο ποτάμι!...

Οι Σαμοίδια, άλλος λαός που ζή τα βόρεια της Σιβηρίας, μέ τις πρό ένός αιώνος έγιναν γνωστοί στους Ευρωπαίους. Κατοικούν κοντά στον Άρχάγγελο και ζουν κάτω από σκηνές. Στη Ρωσική γλώσσα λέγονται Σιρογγέσι, που σημαίνει άνθρωποι που τρώνε όμα κρέατα.

Οι σκηνές τους είναι από φλούδες δέντρων, που τις ράβουν τη μία κοντά στην άλλη. Νύονται με τομάρια ζώων, ή φαριών και τρέφονται με όμα κρέατα ή όμα ψάρια. Το πιο άγαπημένο ποτό είναι το ζεστό αίμα ζώου.

Οι γυναίκες των Σιρογγέσι αυτών όφειλουν να γεννούν γαρούς να... δοκιμάσουν πόνο. Άν κατά τον τοκετό πονούν αυτοί σημαίνει ότι δέν ύπηρεσαν... πιστές στον άνδρα των, ο όποιος με άγριους ραβδισμούς την ίδια ώρα τις ξαναγαγκάζει να όμολογήσουν την άπιστία τους.

Τα κρέατα παντρεύονται κατά το δέκατο έτος της ηλικίας των και κατά το ένδοκάτο ή δωδεκάτο το πολύ γίνονται μητέρες.

Κοντά στους Σαμοίδιας ζή και μία άλλη φυλή, οι λεγόμενοι Οσιτάκιοι, οι όποιοι είναι έξαιρετικά άσχημοι, άκάθαρτοι και κυροελήθες. Κατοικούν σ' μικρές τετραγώνες καλύβες και ζουν με αυτοί υπό κυνήγια άγρίων ζώων και από ψάρια. Όταν σκοτώσουν άρούδα τη γδέρνουν άμέσως επί τόπου, ύστερα της κόβουν το κεφάλι, το όποιον μαζί με την όρτα κρημνίσουν σ' ένα δέντρο και άρχίζουν να λένε το έξής περιεγρότα μοιρολόι :

— Ποιός σου πήξε τη Ζωή ; — Οι Ρώσοι. — Ποιός σου κόμισε το κεφάλι ; — Οι Ρώσοι. Ποιός σου έσκισε την κοιλιά ; — Το μαχαίρι του Ρώσου. — Ω ! σου ζητούμε συχώρηση γι' αυτό!..

Με το μοιρολόι αυτό το όποιον όλινε την εθύνη του φόνου στους... Ρώσους, φαντάζονται ότι έξιλεόνουν την ψυχή της άρούδας, ώστε να μην τους σπαράξη, έπειδή την άνάγκασαν να άγκαταλείψη το σώμα της !..